

१२१

श. सं. ४०

2470

सिंह

उत्तर गंगा

(सं. ४०)

४०४/८

(1)

(2)

उत्तर

गीता आ

९

९
ॐ नमो गणेश्वरा॥
उमाशंकरकुमरा॥ तारावया संसारदुस्तारा॥ तुंची
यकु॥ १॥ तारकब्रह्मीचा विवर॥ त्वं पदतत्पदशो
धनकर॥ ऐसिया पदाचा निर्धारि॥ तुझे नीचा॥ २॥
आज्ञानसांजवेळी॥ त्रिमिरज्ञानसिलाका बुधि
चे उळे॥ उचडुनी सिधची विवळे॥ प्रकाशब
स्तु॥ ३॥ तरिगुरु हो सिधिवरा॥ आनामनिगमा
चे वारा॥ श्राद्धशानाचा चोहटा॥ दोविशीहे
ळा॥ ४॥ आधारापासुनी सहश्रद्धावरी॥ पु
र्वमार्गाची कुसरि॥ पन्नासामाजुकाची भरोव
रि॥ शृष्टीरचनेची॥ ५॥ साहिचे काचा जपु॥
ध्यानवर्षादळी संकलु॥ पुजातर्पणनैवेद्यनय

उसर

गीता १

श्रीहट

(2A)

कु॥ मंत्रराज सहजु॥ ६॥ पश्ये मे सात चेऊ आचा
टा॥ औट पिठ त्रीकुट गोल्हां टा॥ स्मरि चेतन्य
निटा॥ ब्रह्म रंध्र गुरुमुख॥ ७॥ ऐसा चौदा विधा
चा गोसाविं॥ आर्ध उर्ध्व मध्य सावे वि॥ सबाध
अंतरि सक्ति भावि॥ वंदि लातो॥ ८॥ जो कां ओं
दि अंतिये कतुं॥ हृण उनी बो लिजे ये कतुं॥ ये
कुच परि नच परियंतु॥ माया विजाळा॥ ९॥ शु
न्या पासुनी धरिता॥ स्वां जपी यां आं खें आं ख
चाढ विता॥ वाढ लि संसाराची वार्ता॥ शृंक्षि
मी॥ १०॥ परतो नीतो ची आं ख मां जीला॥ अं
ख अं ख नाहि जाला॥ शुन्याचा हिठा वो पुसिला॥

(3)

ब्रह्मविद्या कपाळी ॥११॥ तैसा शोधन क्रम साधुमु
ख ॥ तुंची जीव सिव विषख ॥ अ पंच लडला
मन शेख ॥ आसि पद सिधची ॥१२॥ सिव शक्ती
सनी घानी ॥ यकी श्रीगण नैवेता दो न्ही ॥ अंका
राची दडणी ॥ काये सांगो ॥१३॥ ब्रह्म बिजा जा
लें चेळण ॥ तोची अंकार बोलण बोलणी ॥
दो मिळणि चें लक्षण ॥ आमा चरते ॥१४॥ म
नाचे नी देहें ॥ पवनाचे नी सेवठ ॥ ईश्वराचे
नी कट ॥ बोललें कैसं ॥१५॥ आकार उकार म
कार ॥ तोची ब्रह्मा विष्णु महेश्वरा ॥ कैसा जी
गुणाचा आगरा ॥ विस्तारला ॥१६॥ सोढं बिजा
चेनी योग ॥ परमात्म याचेनी संग ॥ येकाक्षर ब्र

उत्तर

गीता आ
१

(3A)

स वेग॥ बोलिलेसिवा॥१७॥ तं ववारिलें गणप्र
चेंड॥ तुज ग्रंथ रचनेची चाड॥ तरि उत्तरगीता
चें कांड॥ विस्तारि पां॥१८॥ आगमनिगमाचेनी
मथनें॥ शास्त्राचेनी अंतर जीवन॥ सारथईति
हा सपुराण॥ व्यासकेलि॥१९॥ ते आठरा पर्वका
रथ॥ यांत साडावे श्रीम पर्व जेथें॥ नरनाराय
ण गुज तेथें॥ बोलिले दोघें॥२०॥ तेगीता आश
दशाध्याई॥ बोलिलें पुराण सावि॥ धर्माधर्मउ
पनिशद साववि॥ वेदांत आर्थ॥२१॥ ऐसिजे सार
वस्तुगीता॥ तिस्यचें सार उत्तरगीता॥ करणीव्या
ससमर्था॥ काये बानु॥२२॥ रुच्छत्मा वेदशास्त्रा
ची यावार्ता॥ या व्यासकेलि याचो खटा॥ जैसाव

(4)

क्षविक्तारुपांटा॥फुलाफळासहितु॥२३॥याव्यासा
करुनीनमन॥तेणदिधलिआनुझ॥तंवेशारदेच
वरदान॥वोउंबरलेंकैस॥२४॥तेशारदाकैसीदे
खिली॥जेकांब्रह्मविद्यचीमाउलि॥बेदशाश्रमी
ताबोलिली॥ज्ञानेसिते॥२५॥जेकांब्रह्मीचीनी
जकळा॥सत्राविचारीकळा॥जेकांशुशुन्मा
वेल्हाळा॥परमस्थानी॥२६॥जैसिसुर्याचीप्रभा
शुध॥शुयीचिमिरवेप्रसिध्द॥तेसाआत्मबोधा
चाबांझा॥जीयेचेनी॥२७॥आनंदाखीयेसागरी॥
जीउतसंजीतलहरि॥सखगुणाचामंदिरी॥खे
ळजीयेचे॥२८॥जंकाराचीआर्थमात्रुका॥आ
सिपदप्रतिपादका॥तत्त्वज्ञानीयांसिरेक्यवादका॥

(५A)

प्रतिपाद का वेदांति ॥ २९ ॥ ऐसि प्रसन्न वदन ॥ झा
 र दा बो लि ली वचेन ॥ चीती धर सी प्रबंध रचेन ॥
 नीलु कि सि धी ने ई न मी ॥ ३० ॥ का स्मि रि पि ठ ना ई की
 ची भां डा रि ॥ बा ब्द र ले सां ट विली ना ना कु सरी ॥ या
 आ न र्थे प दा ची थो रि ॥ र त पा र खि या ॥ ३१ ॥ लिये ची
 आ नु ज्ञा जा लि ॥ आ नंद ब्र ह्मी ची बो लि ॥ म ति स
 र ल म ह र लि ॥ प्र बंध र च ने ॥ ३२ ॥ आ थ्य का व्य क
 र्ता वा ल्मी कु ॥ ते णे व र दि थ ला स्य यं प्र का श कु ॥
 व सि षा दि क रु नी संप र्कु ॥ सं त म हं ता चा ॥ ३३ ॥
 श्री आ दि ना थ मि न गो र क्ष ॥ ना गा र्जु न क ने रि आ वा
 ख ॥ सि ध सा ध का क रु नि मु ख्य ॥ श्रो त या न म न ॥ ३४ ॥
 म ग श्री गुरु बो लि ला ॥ उ त्तर गी ते चा आ ध्या व प हि ला ॥

(5)

तो श्लोकार्थवहिला ॥ बोलवेगी ॥ ३५ ॥ श्लोक आर्जुन उ
वाच ॥ यद्यकं निष्कलं ब्रह्म व्याप्तं तितं निरंजनं ॥
निर्मलं परमं दिव्यं मप्रमेयमनुत्तमं ॥ १ ॥ टिका ॥ त
निष्कलं कय कब्रह्म ॥ जे पंचे सुतापे लाकडिलव
मी ॥ ईंद्रिय व्यापार धर्मी ॥ नाहि जेथें ॥ ३६ ॥ जेथें प्र
पंचाचामळनाहि ॥ स्वयं प्रकाश दिव्य तेजपाहि ॥
प्रमया तितचोखहि ॥ ऐसं ब्रह्म बोलिजे ॥ ३७ ॥ जे
थें शक्तीचे काचा कळंकुनसो ॥ ह्मणउनीष्कळं
कबोलिजे ऐसं ॥ जे न राहित नीरंजेन केसं ॥ सां
गावें जी ॥ ३८ ॥ श्लोक ॥ अप्रतर्क्यमविज्ञेयं विना
शोत्पतिवर्जितं कैवल्यं केवलं शांतं शुद्धमसं
तनिर्मलं ॥ ३९ ॥ टिका ॥ लोकांत र्कशाश्राना तुडे ॥

(5A)

ऐसं ज्ञान जे थें धडकुडें ॥ शृष्टी संकारा वेगळें कोडें ॥
 ते सांगावें जी ॥ ३९ ॥ मोला मापा गणना नाहिं जे थें ॥
 केवळ कल्प नारहित शांत ॥ परतली या बुधी स अ
 यंत ॥ निर्मळ ऐसं कोडें ॥ ४० ॥ श्लोक ॥ कारणं योग
 निर्मुक्तं हेतुसाधनं व जीतिं ॥ निवास ग्रस्थितं सुक्ष्मं
 ज्ञानं ज्ञेयं स्वरूपिणं ॥ ४१ ॥ टिका ॥ योगियाचे सुद
 केचें कारण ॥ जे थें पान सलें हेतुसाधन ॥ जोळा
 घालुनीयां अंजन ॥ मजरा स्ववावें जी ॥ ४२ ॥ नाळि
 याचे कुसळाचें आग्र ॥ या वरिल जे सुकुमार ॥ जे
 थें आविथचे अंकुर ॥ सुकोनी जाति ॥ प्रणवाचें अ
 वाज आग्र ॥ सिद्ध सुक्ष्म अंकाराक्षर ॥ जाणन या
 चें मुख स्थान सार ॥ ज्ञान स्वरूप ॥ ४३ ॥ ज्ञानें करुनी

(6)

जाणणें ॥ ते ज्ञये रे सें वोळखणें ॥ तथा उक्तया वि
लक्षणें ॥ तथा आव्ययरूपकें सें ॥ ४४ ॥ श्लोक ॥ निर्गु
णं परमं गुह्यं श्रीनां जनसमप्रभं ॥ तत्तु क्षणादेव
मुच्यते विज्ञानं बृहिकेशवा ॥ ४५ ॥ टिको ॥ जे गुह्य
त्रिगुणापरतें ॥ किं ज्ञा रिरसमत्वं ॥ जे नममृसपापरा
सित ॥ क्षणमात्रें दग्ध करि ॥ ४६ ॥ ऐ सें जे विषे ज्ञा
न ॥ संसारापासाव सोडवण ॥ केशवा सावधान
पण ॥ सांगा वें मज ॥ ४७ ॥ श्लोक ॥ श्रीमद्गवानुवा
च ॥ साधुपार्थ महाबाहो बूद्धिर्मानसि प्रां उवः ॥ य
न्मां पृच्छे सीत त्वार्थं मशेषं प्रवदाम्यहं ॥ ४८ ॥ टिका
तरि आज्ञान बाहु साधुपार्थ ॥ मन बुद्धि ठे विपव
न माथा ॥ तरि पुसिलीया त्वार्थ ॥ अशेष सांगे

(6A)

नभावे॥४७॥ श्लोका॥ अत्ममंत्रस्य हंसस्य परस्य
 रंसमाश्रयं॥ भावना गतिका म्यानां भावना श्रौव
 मेवच॥४८॥ टिका॥ तत्रि आत्ममंत्रसो हं रे सा॥ परस्य
 त रे संसारकैसा॥ ये कये को गि की ता सा वा वो रे सा॥
 काम्या चिये आवडि॥४९॥ संवाद सुरवाची गोडि॥
 यक सुत्र येक पपे आडि॥ देसि भावना उभ उनी
 उडि॥ नांदत आसती॥५०॥ सर्व मंत्राचाराडु॥ ह्मण
 उनी मंत्र राज सह डु॥ जे मातुकाचे जीवन काडु॥
 बिज रूप किं॥५१॥ श्लोका॥ शरिराणां मज हंसः त्वं
 पद हृदद्विति॥ सोहं च त्वा ह्मर श्रौव॥ कुटस्थं म
 च लं धुवं॥५२॥ टिका॥ तत्रि सर्व जीवाचा शरिरी॥ प
 रमहंस पदाची थोरि॥ आखंड आसतसे गोचरि॥

(७)

परिनेषति आश्राना ॥ ५१ ॥ सोहं कारजे बोलि जेतें ॥
ते आनाक्षर सुणि जेतें ॥ कुटस्थ आणि आचेळ वे
दांत वेते ॥ सांगति ॥ ५२ ॥ शुश्रीरचे नेपुठे सकार ॥ मा
गे राहे तो हाकार ॥ संकार हेतु तरि पुठे हाकार ॥ स
कार मागे ॥ ५३ ॥ त्रिकुटि आसवुष्टा उनी बोलि
जे कुटस्थ ॥ जो कांबला उच्यते ॥ परमात्मा ६
सतं त्रु ॥ याची नावे ॥ ५४ ॥ तरि हं सान सोहि ॥ स
म करौ नीपाहि ॥ तरि परमार्थ चि उहि पुहि ॥ क
रा विचीगा ॥ ५५ ॥ आजे पेचे जे पविज ॥ सुक्ष्म उं
कारा क्षनिज ॥ क्षराक्षर नाद बिंद सहज ॥ ध्वनी
रूप किं ॥ ५६ ॥ क्षर तो शक्ती युक्त मयंकु ॥ बिंदु रूपें क
ळावंतु ॥ सुताकारें प्रसवतु ॥ चतुष्टय हाकाराचे नी ॥ ५७ ॥

(७१)

शृष्ट्यादिभेदलासकार॥ ह्यणउनीबोलिलासीक्षर॥
 आताबोलो आक्षर॥ कुटस्तजो॥ १८॥ सुर्यस्वरूपजो
 हकार॥ जोकांआनंदरुपाआक्षर॥ क्षराचेनीयोगी
 संसार॥ याचाचात्ते॥ १९॥ संक्षराचेंकामतयाचें॥
 नांवतरिपरमात्मायाचें॥ भोगओठपिठीचें॥ स
 ताकरुनी॥ २०॥ ऐसाउभयसंधीचाविवर॥ तोम
 ध्येगोळशुद्धजंकार॥ उत्तमपुरुषनिर्धार॥ नीजा
 नंदपरितु॥ २१॥ तंतुसंअसिपदतियेचिप्रमाण॥
 सिद्धसंकेतवेदांतिघेणें॥ वेदांतसिद्धांताचीख
 णा॥ आनुभवार्थें॥ २२॥ ह्यणउनीपिंडिमुक्तपदिमु
 क्त॥ दोहिंचहिज्ञानतेंथेंमुक्त॥ तिहिचापुरतासं
 केत॥ तोमुक्तनसंदेह॥ २३॥ श्लोकापिंडिमुक्ता

(४)

पदे मुक्ता रूपं मुक्ता राजानना ॥ रूपा तितो स यो मुक्ता
सो मुक्ता नात्र संशया ॥ ८॥ टिका ॥ ऐसं गौरिचे श्रीव
ल्लभ ॥ स्यामि सीसांगितले लोभ ॥ तं तुल्य आसि प
द भेद ॥ निर्णयो केला ॥ ९॥ ते ते साची पंथ रावा
आध्याई ॥ आर्जुनासि सांगितले क्रुष्टा देवि ॥ १०॥
माक्षर उत्तम पुरुष हि ॥ निर्धारितले ॥ ११॥ ऐसा उक
लुचा कुल गुरु मुखें ॥ जे न करितीची मुखी ॥ १२॥
विली शब्दाचेनी सुख ॥ संसर्ग संशयात्मका ॥ १३॥ ऐ
सिया बोलाची आनुची तमति ॥ उपसा हि जौ जीम
हंति ॥ माक्षीया बोलाची युक्ती ॥ आरज आसें ॥ १४॥
श्लोक ॥ तद्दी द्याच क्षरं प्राप्य जलुर्मरण जे नमनि ॥

(४५)

स्थिरबुधीरसंमुढे ब्रह्मविद्वत्पुणी स्थिती ॥ १॥ टिका
 का ॥ विद्वत्तेन ज्ञानिये जे आपार ॥ जयासी प्राप्ति
 हे आनाक्षर ॥ ते उत्तर लेगा पार ॥ जे नम मरणाचे ॥ २॥
 रे सेह दबुष्टी जे अथीले ॥ तेची ब्रह्मविद्वत्पुले ॥
 स्वये बोध द्याले ॥ ते ब्रह्मची पुले ॥ ३॥ श्लोक ॥ का
 किं मुखं ककारं तमकारं श्वेतनाधृति ॥ ककारं
 तत्र लुप्तो स्थि ॥ ४॥ अर्थ संप्रति पद्यते ॥ ५॥ टिका
 का ॥ पुणी जे पुरुष वाचु ॥ किं पुणा विस्त्री शब्द सा
 चु ॥ दोहिं चे संधि ॥ मुखा सा सचु ॥ नम जे सें अब
 का शे सी ॥ ६॥ पुरुष सो की ला शक्ती ॥ याची नावे
 ककार समा सी ॥ तो उगवलि या नाहि वेत्ती ॥ प्रकृ
 तिची वै ॥ ७॥ येक येका वरि लोळे ॥ येक गीळे येक उग

(१)

जे॥ जेसे गंगये मुनेचे कल्लोळा॥ चंद्रसूर्यबाग॥ ७३॥
देवशक्तीचेतना रूप॥ जीयेचेनी मृष्टीचेंरुपा॥ पु
रुषउदाससंक्षप॥ बोलियेला॥ ७४॥ आपीपुरुष
जेनीवीकारआटे॥ तेंशक्तीचाठावउरेकोठे॥ दो
हिंचीसमाप्तीनेढेंबोटे॥ तयातेंकायेझणावें॥ ७५॥
हाआर्थुबोलताआवद्यउ॥ मनावार्चेसिसांक
उ॥ तेजाणाचेंफुडे॥ गुरुसेवेना॥ ७६॥ जोकांवेदां
तिप्रतिपाद्यु॥ आपीसिधांतिसीधु॥ जेथेंपुरति
आवधीसंदु॥ काळाचीपें॥ ७७॥ श्लोक॥ यावत्पत्रा
लुखगाकारंतदाकारंविचिंयेतु॥ खंमध्येचप्रति न
ष्ट्यंखं च ब्रह्मसनातनं॥ ७८॥ खंमध्येकुरुचात्मनं
आत्ममध्येचखंकुरु॥ अत्मानंखंमयंकुत्वा॥ नूकिं

(१५)

चीदृषिचींतयत॥१२॥टिका॥आर्जुना आत्मा के सा
जाण॥आकाशासारिखा हे स्वप्न॥आकाश होउ नीची
तण॥आवकाश हे ब्रह्म निरंतर॥१३॥आकाश होउ
नीचावकासिरीयावो॥ते संस्तुतं ब्रह्म जाणावें॥
आत्मयासीन मां सारिखें करावो॥निर्वांत पण॥१४॥
शुन्ये शुन्य भांजिलें॥याचें नाहि पण यो जीलें॥ रूप
निरशुन्ये निरंजेन साधिलें॥आवची या सहिता॥१५॥
वाब्दा शब्द जेथें मांडले॥मन पवन जेथें हार
पलें॥माया ब्रह्म जेथें ते सलें॥समर सलें॥जी
यसंदि॥१६॥ते संधी जाया कळलि॥तुर्घेची सीमा
(पुरलि॥चतुर्थ शुन्य बुडि दिधलि॥उन्मनिसी॥१७॥
ऐसें श्रीगुरुमुखें जे बुझावलें॥तेची मिहणाचें व

(१७)

e

हिलें॥ आर्जुनाचें मन उचें बळलें॥ वो संडला आन
दु॥ ८२॥ श्लोका॥ बहिर्व्योमं स्थितं नीयं॥ नाशाय
च व्यवस्थितं॥ निर्मलं तं हि जानियात् राजर्षि
रहितं स्तव॥ १३॥ टिका॥ तयो गियाचें स्थितो ल
क्षणकैसं॥ शब्दगुणरहित बाहिज आकाश॥
नाशिकाचें आग मध्ये देवो॥ शुषुन्मात्रोपि
८३॥ तं निर्मळ निरास्थितं॥ सुधाज्ञान जाणतित
वात॥ साहिउ मिं हि तशांत॥ सिवपद॥ ८४॥ ते
सुधापिपाशाचा भावो॥ शोकमोहोमानाचा सु
भावो॥ जरा मरण सावेवो॥ शरिरासी॥ ८५॥ श्लो
का॥ प्रभा मुन्यमनः कुन्यं बुद्धिः कुन्य निरामयं॥
सर्वं कुन्य तदात्मैति॥ समाधिस्तस्य लक्षणं॥ १४॥

e

(10A)

टिका॥ जागृति जालिया सर्व हि दे स्वपे॥ याचें न
 व प्रसा हणजे॥ मन संकल्प विकल्प स्वप्ने॥ बो
 लियेले॥ ६॥ बुद्धि हार पे ते शुश्रुती॥ चौथी तुर्य
 ची स्थिति॥ हे त्रीशुन्य प्रतिती॥ जाणा विगा॥ ७॥
 ब्रह्मा विष्णु रुद्र सर्वेश्वर॥ हे च्या ही आपिमा
 नी दे हि निरंतर॥ वाचा सहित चेतुः॥ ये कार्य
 येति॥ ८॥ जागृति स्वप्न निद्रा हरपलि॥ तेना
 हि पपे शुन्य जालि॥ इव परिशुन्य स्थिती बुझा
 वलि॥ तव ज्ञानी यासी॥ ९॥ श्रीगुरुकुपाल व
 लाहे॥ ईश्वराचे नी आनुग्रहे॥ स्थिर बुद्धी आ
 कस्मात होये॥ समाधी लक्षणाची॥ १०॥ श्लोक॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com